

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 15 грудня 1983 року

№ 149 (3344).

Ціна 2 коп.

МИ — ЗА МИР!

В ім'я життя

Молодь Олександрівки, як і всі радянські люди, гаряче підтримала Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. Тож і вийшла вона на масову маніфестацію, щоб висловити своє прагнення до миру. В руках школярів — прапори союзних республік, плакати на антивоєнну тематику, транспаранти з написами «Миру — мир!» «Ні — гонці озброєння!», «Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР підтримуємо і схвалюємо!» Маніфестанти скандували: «Мир! Мир! Мир!»

Біля кінотеатру «Дружба» відбувся мітинг. Його відкрив другий секретар райкому Компартії України Є. Є. Шкіндер. Перший секретар РК ЛКСМУ В. В. Браїко сказав, що комсомольці і молодь Олександрівського району, як і всі радянські люди, хочуть вирощувати хліб, працювати біля верстатів, хочуть миру, а не війни. Про це на повний голос заявлено під час проведення у районі референ-

думу «Я голосую за мир!». Школярі району за ініціативою піонерів і комсомольців Любомирської восьмирічної школи перерахували зароблені під час осінніх польових робіт кошти у Радянський фонд миру.

На мітингу виступили ветерани Великої Вітчизняної війни Герой Радянського Союзу І. Х. Календюк, І. К. Охріменко, Г. Я. Жаботинський. Вони нагадали про те, якою дорогою ціною дістався нашій країні мир, і підкреслили, що радянські люди не допустять, щоб перемогло божевілля війни.

Про свою підтримку Заяви товариша Ю. В. Андропова на мітингу заявили учениця Олександрівської СШ № 1, секретар комсомольської організації школи Л. Штойко, учениця Олександрівської СШ № 2 О. Скорошак та інші.

Учасники маніфестації прийняли резолюцію на підтримку Заяви Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова.

В. Білошапка.

сміт Олександрівка.

Миру для наших дітей

Заява Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова дуже схвилювала нас із чоловіком. Ми не відчували споелюючого подиху війни і знаємо про її страхоту тільки з розповідей ветеранів, з книжок і фільмів. Ті, кому довелося на собі випробувати лихо війни, з боєм згадують, якою ціною досталась Перемога.

Так, за сьогоднішнє прекрасне життя дорого заплачено. За мир віддали своє життя 20 мільйонів наших дідуся і бабусь, матерів і батьків, братів і сестер. У кожній сім'ї хтось не повернувся з війни. Загинув і мій дідусь в останні місяці війни на угорській землі.

Воювали, платили кров'ю

за мирне сьогоднішнє, думали, що ділі на землі будуть лише мир, щастя, любов. Та досі на Заході ніяк не вгамуються, хочуть усе це перекреслити третьою світовою війною.

Нам із чоловіком по двадцять років. Я вчителька. І хочу навчати дітей добре, хочу разом з ними мріяти про щасливий завтрашній день, хочу бачити тільки радість на дитячих обличчях. Чоловік мій — водій автомобіля. У нас росте маленький Ромка, котрий ще тільки вчиться говорити свої перші слова. І ми хочемо, щоб він не знав, що таке війна.

С. ЧОРНА,
вчителька.

с. Копанки,
Маловісиківський район.

Член комсомольсько-молодіжної комплексної бригади по ремонту тракторних двигунів Віктор РИСКАЛЕНКО — один із кращих молодих виробничників. Бути попереду в такій важливій кампанії, як підготовка техніки до весняно-польових робіт, вважає Віктор, — для нього і особисте досягнення, і робітничий обов'язок. Фото Р. ФУРСИ.

м. Знаменка.

Сонячна комора

Як казкова вежа, серед степу височіє Новомиргородський елеватор — один із кращих в області. Він — сховище найсвітлішого, найщедрішого дару землі — хліба нашого насущного. І трудиться тут дружний колектив, в якому ветерани праці щиро передають досвід молодим.

... Механік Павло Романович Філіпов — наставник молоді. Своє знання, вміння, своє ставлення до улюбленої справи він передає у серце не одного юнака. І молодь завжди поруч із ним. Як і цього разу, коли довелося всім разом вирішувати непросте завдання — реконструювати пересувну і стаціонарну поточні лінії по обробці кукурудзи. Щоб зерно залишилося цілим, неушкодженим.

Нелегко виховувати молоді, та пабагато складніше шось порадити власному синові, який саме закінчує десятирічку. Мав не одну розмову з Сергієм. Та красивих слів про елеватор не промовляв. Просто, дохідливо розпо-

відав про те, як почесно зберігати громадський хліб, віддаючи йому часточку своєї душі. Закінчивши десять класів і відслуживши у лавах Радянської Армії, Сергій прийшов на елеватор. А там запропонували:

— Поїдеш, Сергію, вчитися до Одеського технологічного технікуму. Будеш нашим стипендіатом. Юнак погодився.

... Якщо вам коли-небудь доводилося бачити елеватор у нічні години роботи, ви не забудете цієї чудової картини. Він — весь у вогнях, у русі, в роботі. А з усіх кінців, освітлюючи шлях потужними фарами, до нього плывуть автомашини з прицепами, наповненими зерном.

Світло у приміщенні елеватора горить постійно — ні на хвилину не можна його вимкнути. Бо зерно, як дитя, потребує тепла. І це тепло йому дає Сергій Філіпов — майстер цеху електрообладнання.

М. СТОЯН.

м. Новомиргород.

СВОЇМИ РУКАМИ

Багато верстатів, діючі моделі агрегатів, електронні пристрої, встановлені в Новоград-Волинському машинобудівному технікумі, мають таблички з прізвищами старшокурсників. Тут народилась добра традиція: кожен випускник залишає на пам'ять навчальному закладу пристрій або наочне приладдя, зроблене своїми руками. Саморобними повністю обладнано кабінети — верстатноінструментальний, механічний, електротехнічний.

Під керівництвом досвідчених наставників В. С. Середюка, С. Т. Войтко, В. І. Орла та інших учні виготовили діючі моделі майже всіх металлообробних верстатів, пресів, заправальних апаратів, верстатів, розвантажувальних пристроїв, автоматизували управління наочним приладдям, демонстраційними апаратами. Найбільш вдалі конструкції були представлені на обласних і республіканських виставках технічної творчості учнів використовуються на місцевому машинобудівному заводі.

Нині в технікумі завершується спорудження виробничих майстерень, де намічено освоїти серійний випуск машин і механізмів, розроблених учнями.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

Житомирська область.

Грамота ветерану

Недавно в Ульяновському райкомі комсомолу перший секретар Лідія Солтук вручила Почесну грамоту ЦК ЛКСМУ України ветерану партії і комсомолу Володимиру Яковичу Кримському. Цієї відзнаки він удостоєний за активну роботу по комуністичному вихованню молоді.

О. ВОЛОДИНА.

На фініші року

Комсомольсько-молодіжний колектив машиністів екскаватора Е-2503 № 12 розрізу «Бандуліньський» (керівник В. Погорілий, групкомсорг П. Ольховик) план трьох років п'ятирічки виконав ще у вересні цього року. Нині колектив працює в рахунок лютого 1984 року.

ВУГЛЕРОЗРІЗ «ВЕР-БОЛОЗІВСЬКИЙ». 4 тисячі кубометрів гірничої маси понад план підняли своїм екскаватором ЕКГ-5 № 4 члени КМК машиністів на чолі з керівником О. Ф. Гейком та групкомсоргом В. Рижовим.

К. КОЧУБЕЙ,
заступник секретаря комітету комсомолу виробничого об'єднання «Олександрів-вугілля».

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ МІСЬКИЙ МОЛОКОЗАВОД. ПЛАН 10 МІСЯЦІВ ПО ВИРОБНИЦТВУ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ВИКОНАНО НА 105,3 ПРОЦЕНТА.

Успіхові колективу підприємства сприяла і високопродуктивна праця комсомольців та молоді. Так, члени ВЛКСМ Віра Шкіндер (машиніст ліній розливу) та Людмила Кацюмаха (змінний майстер) особисті завдання виконали на 102 проценти.

В. ТЕРНОВСЬКА,
секретар комсомольської організації молокозаводу.

УРОК ПРАЦІ

НАВЧАННЯ І ПРАЦЯ — ПОРЯД

Людина славиться своїми ділами — ці слова добре зрозумілі кожному учневі Новгородківської СШ № 2. Бо трудове виховання у цій школі стоїть на одному рівні з навчальним процесом. Кожен школяр — чи це першокласник, чи майбутній випускник — завжди старанно поряється у підсобному господарстві десятирічки. Воно невелике і вимагає підлогового завзяття, і терпіння, і любові до своїх підшефних.

Цю любов до всього живого вчителі прищеплюють учням ще з першого кла-

су. Ставши членами великого шкільного братерства, першачки знають, що мине час, і вони самі будуть допомагати піонерам доглядати за папугами, черепахою, голубами і рибками, що поселились у живому куточку десятирічки. І готуються до цього: вивчають звички тварин, особливості їх раціону. У живому куточку чергують усі всі молодші класи, однак найактивніші тут шестикласники. Старші чергові Олена Соловей і Наташа Малєйчик із 6 «А» та Світлана Руженко з 6 «Б» завжди підкажуть, допоможуть молодшим школярам, які тільки почи-

нають доглядати за мешканцями куточка.

У підсобному господарстві школи чотири корови, до десяти свиней, качки, гуси, кури, індики, пугі, кролі. Є своя пасіка. Біля цього господарства поряються учні старших класів — члени шкільної виробничої бригади. Секретар парторганізації десятирічки Любов Яківна Шаповалова підкаже Василю Козенку, Катерину Чайку, Антоніну Хроменко, Олександра Бочка. Висток школярів у виконання Продовольчої програми помітний: у цьому році вони виробили десять

центнерів свинини, два центнери яловичини, олержали п'ять центнерів меду зі своєї пасіки.

Ульянівська виробнича відіграє важливу роль у трудовому вихованні школярів. Адже участь у ній сприяє профорієнтації шкільної молоді, зміцненню зв'язків із сільськогосподарським виробництвом. Тому сьогодні успішно працюють у місцевому колгоспі імені Леніна колективні члени виробничої бригади, а нині механізатори Анатолій Рагуля, Віктор Цуканов, водій Микола Карпенко, агроном-насічник Ганна Даченко.

У цьому році шкільна бригада вирощувала в колгоспі 70 гектарів кормових буряків, доглядала 200 голів телят. Хлопці й дівчата виробили продукції на суму 38 тисяч карбованців.

У десятирічці є також своє дослідне поле, на якому учні вирощують озиму пшеницю, ячмінь, просо, картоплю, кукурудзу, кормові трави. Останні йдуть на годівлю мешканцям підсобного господарства. Всім необхідним кормом школярі забезпечують їх самі. Зате у їдальні цілий рік своє м'ясо, молоко, свій мед.

До праці тут привчають із перших шкільних років. Отож значна частина випускників обирає професію, потрібну для села.

О. ІВАНЧУК,
Новгородківський район.

Наш кор.

ТОді Олександрів Іванович Різнік у селі Червоне здалося швидше білим, ніж саме червоним. Найперше, що впало в очі і надовго зберглося в пам'яті — селом'яні стріхи, що потопали у вишневому цвіті. Гарно як. Вдихнеш — повітря в грудях не вміщується. А вітерець повіє — ніби лашиться: так тихо та грайливо.

Пригадалась недавня розмова, свідком якої він став проти власної волі.

— Юро! А правда ж, гарно у віршах пишуть — «білопінні вишні»?

— Гарно. Але, здається, не всі вітінки вміщаються у це поняття. От, скажімо, запах. Ти його відчуваєш? Голова паморочиться. А кохання? Я думаю, воно є частинкою саме цієї пори, коли цвітуть вишні.

Деяку мить тривала мовчанка. Потім озвався він:

— То ти таки надумала кудись їхати чи в селі залишилась? Може, на ферму, а я піду трактористом?

— Я в селі залишилася б, та мати каже: «Ідь хоч ти куди-небудь у місто вчитися. Чого тобі в землі бабратися, за роботою ні з'їси, ні сходиш. Он, — каже, — бабінні Горпинині дівчата приїжджають чисті, гарні — «городські»».

— Так, не завжди люди заважають на навколишню красу, — думав недавній другий секретар райкому комсомолу. — Виявляється, не всіх вона влаштовує. Треба буде в цьому розібратися досконало.

Працюючи агрономом-агрохіміком, він частіше заводив розмову на цю тему з молоддю господарства. Інколи у балачки вступали й старші. І завжди виходило так: люди ніби й згоджувалися з його аргументами і разом з тим залишалися в душі переконаними в своїй правоті. Бувало, і приклади наводили — крити нічим. Ось, скажімо, цей. Батько каже, купила його донька білі туфлі. Рік ними марила. Взула, а надеріла дощ. І йде два тижні підрадя. Ото походить по хаті та й перезувається в чоботи. А якби в місті — дощ не дощ, дороги скрізь заасфальтовані.

Коли О. І. Різнік став головою колгоспу, вирішив будь-що домогтися, щоб молодь у селі залишалася, щоб тримувалася про власне гніздо. Нехай ідуть, хай учаться, але обов'язково з поверненням. Тепер він уже знав, що треба для досягнення мети, щоб лю-

дина не відчувала себе приниженою через те, що живе в селі, а навпаки — пишалася цим.

Отож на засіданні правління колгоспу було вирішено: питання кадрів вважати головним.

Минуло шість років. На сьогоднішній день успіхи радують. Серед працюючих у господарстві 70 процентів людей молодих. За останні роки вищі та середні навчальні заклади закінчили понад 30 трудівників колгоспу «Мир». Усі вони успішно працюють у

ра завжди працює безвідмовно. Найбільшу повагу викликають до себе люди, які тут працюють. Це вони створюють таку обстановку. Хіба, скажімо, в тому, що літньої пори на подвір'ї ферми ви не побачите купи зі-в'ялого корму, не вбачаються господарі? Лише з цього можна зробити висновок, що корми підвозяться вчасно і в достатній кількості (високі надії найперше цьому підтвердження), раціонально використовуються. Один лише факт пе-

сомольської організації Люда Кишко, — організація змістовного дозвілля стала одним із пунктів розкладу робочого дня комсомольської організації. Щотижня на виробничих ділянках здійснюється обмін книг, сюди ж приходять і керівники художньої самодіяльності, тут відбуваються концерти. Секретар комсомольської організації колгоспу Юрій Добровольський очолює наших спортсменів. У школі він — веде уроки фізкультури, тому йому дуже легко, знаючи справу, методично проводити тренування. Ви, мабуть, помітили, який гарний у нас будинок культури. Сюди приходять молодь не лише нашого села, а й з навколишніх.

Турбота про молоді сім'ї на особливому рахунку. Якщо подружжя залишається працювати в господарстві, колгосп будувати для нього будинок, допомагає матеріально. Якщо в інших селах можна нарахувати 3—4 будинки, збудованих господарством для молодих колгоспників, то в Червоному їх уже понад 70.

Люда Кишко відкрила нам таємницю: господарство у районі найсильніше, а коштів на рахунок завжди обмаль. Причин, виявляється, в тому, що тут постійно будують і гроші завжди в обігу. Зроблено капітальний ремонт школи. Збудовано млин (чого ж колгоспник має везти млино за 20 кілометрів, та й господарству млин конче необхідний). Біля нього казковий журавель схиляється над криницею, альтанка, розбито клумби. Уже отримано технічну документацію на будівництво консервного заводу. Є в селі три ставки. Щороку господарство виловлює 30—40 тонн риби. А незабаром на одному з водоймищ буде споруджено пляж. Хіба тут не створюються умови для цікавого повноцінного життя?

Якось восени нам довелося бачити, як на місточку біля ставу сиділа бабуся у біленькій у крапличку хустинці. У руках вона тримала вудочку. Захоплення! Чи бачили ви бабусю, яка, маючи багато роботи, займалася рибною ловлею? Мабуть ні. Значить в її господарстві, у всьому колгоспі вистачає дбайливих роботящих рук.

В. ПІЛІПІШИН,
В. АФАНАСІЄНКО,
спецкори «Молодого комунара».
Гайворонський район.

«ВЕСНЯНЦІ» — ГОЛОВНИЙ ПРИЗ

Колаж із зображенням творця мультиплікації Уолта Діснея привезли додому юні кінематографісти Дніпропетровської студії «Веснянка». Цього головного призу за найкращий мультиплікаційний фільм, встановленого маленькими американцями для III Всесоюзного фестивалю дитячих фільмів «Тбіліські зорі-83», удостоєна стрічка «Казка про ковбоя і його улюбленого коня».

Успіх не випадковий. Творчість «Веснянки» раніше відзначена різними міжнародними призами,

в тому числі двома «Гран-прі» Паризького огляду дитячого кіно. А все почалося з крихітної кімнатки при обласній станції юних техніків. Саме тут діти вчилися виражати свої думки і почуття з допомогою малювання картинок, слова, музики і кінокамери. Керівники студії М. Матус і К. Емеретлі вважали важливим завданням виховання у своїх учнів чіткої громадянської позиції, активного ставлення до життя.

Г. ЦУРКАНОВ,
кор. РАТАУ.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»-84

У листопаді редакція газети і обласний комітет комсомолу проводили збори робітників. Звіт про цю зустріч публікувався в «Молодому комунарі». У перерві між заняттями нашим активним помічником було запропоновано заповнити спеціальну робітницьку анкету, серед багатьох запитань якої було й таке: «Про що треба було б, на вашу думку, поговорити на сторінках газети?»

Позаштатні автори (журналісти, робітники, учні шкіл, бібліотекарі, колгоспники, вчителі) сумлінно поставились до завдання. На жаль, ми не можемо вмістити всіх побажань, поради редакції, які записали в анкетах робітників, але жодну з них не залишимо без уваги.

СЛОВО БЕРУТЬ РОБІСЬКОРИ

Газета, по-моєму, мало публікує матеріалів про внутрішні справи, власне комсомольську роботу. А скільки проблем у нас на цій ділянці! У «Комсомольській правді» за 15 листопада цього року мені кинула у вічі стаття під заголовком «Замість розмови — догана». Прочитав її на одному подиху. І тому ніколи і нікому не повірю, що не можна про внутрішні справи робити писати цікаво, захоплююче. Та й тема ж актуальна: у підзаголовку публікації вивисено квінтесенцію матеріалу — «Чому комсомольці відмовилися від сплати членських внесків». Думаю, що названа проблема болить багатьма комсомольським ватажкам. А їх, таких проблем, повторюю, чимало...

С. ТИШКО,
старший технолог Світловодського заводу чистих металів.

Є у «Молодому комунарі» рубрика «За зразкове місце», тематична сторінка «Ятрань», але ні там, ні там не знаходиться місця для таких потрібних розповідей про пам'ятники Кіровоградщини і міста, де історія промовляє до нас і просить нас її пам'ятати. Такі розповіді, думаю, допомогли б людям, молодим насамперед, по-новому глянути на, здавалось би, відомі факти. А ще хочу прочитати у газеті про нові форми фізкультурно-спортивної роботи, групи здоров'я (якщо такі є) в області, про будні учнівського комітету десятиріччя...

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ,
інструктор — методист обласної ради ДСТ «Спартак».
м. Кіровоград.

Думаю, що слід більше писати «портрети» сучасників.

Дуже потрібну тему порушила газета у матеріалі «Пустощі». Справді, з такими пустощами треба вести боротьбу і надавати їй гласності.

В. ВЛАСЮК,
викладач педінституту імені О. С. Пушкіна.

Обходить увагою газета молодих пропагандистів, агітаторів, політінформаторів. Одне слово — праців-

ників ідеологічного фронту. А якщо й пише (рубрики регулярно з'являються), то поверхово, нещиро. А це ніяк не сприяє поліпшенню ідеологічної роботи серед молоді.

Г. ШАЛАПКО,
завідуюча відділом районної газети «Ленінська зоря».
селище Вільшанка.

Постійно стежу за сторінкою «Клуб молоді сім'ї». Хочеться, щоб у ній було вельми розмовою про відповідальність батьків за втрачений день дітей — виховання дітей у молодій сім'ї: досвід, проблеми.

І. ПІДОПРИГОРА,
редатор обласного управління кінофікації.
м. Кіровоград.

Хабарництво, блат, моральна нечистоплотність, формалізм, бюрократизм ще не зникли у нашому суспільстві, і про це не треба мовчати.

О. СІГАЄВА,
кореспондент організації радіомовлення.
м. Новоукраїнка.

Який він — справжній комсомольський, піонерський активіст? На цю тему можна було б поведи серйозну розмову. Учнів, думаю, вона зацікавила б і захопила.

Г. КОЗИНСЬКА,
вчителька.
м. Гайворон.

Крім звичних оглядів редакційної пошти, на сторінках «Молодого комунара» можна було б поведи і професійне навчання робітників. Адже в оглядах віршів, художньої прози йдеться не тільки про важливість порушеної автором теми, (чи навпаки — про дрібнотем'я), актуальність, проблемність, торкається оглядач і проблем літературної майстерності. Треба з цього боку підходити й до робітників кореспонденції. Тоді вони рідко потраплятимуть в огляд редакційної пошти, частіше матимуть право на самостійне життя.

О. РІЗНИЧЕНКО,
начальник дільниці по благоустрою та озелененню житлово-комунального відділу Побузького нікелевого заводу імені 60-річчя СРСР.
Голованіський район.

А ЗЕМЛЯ ТАМ НАЙКРАЩА, ДЕ ВРОДИВСЯ ТИ!

СЕЛО І МОЛОДЬ

господарстві. З усього видно, що тут склалася структура колективу, наближена до оптимальної — основу становлять сильні, молоді люди. Є кому поділитися досвідом, є кому й запозичити його. Далеко за межами господарства відомі своїми успіхами у праці комсомольсько-молодіжний колектив джорк Марфи Савченко та КМК механізаторів, де групкомсоргом член обкому ЛКСМУ Микола Гуцол.

Ще кілька років тому у соціалістичному змаганні тваринників району попереду йшла молоді комуніст Марфа Савченко. Цього року її випереджає член колективу Наташа Рогожина. Остання замахнулася на шеститисячний рубіж і вже виконала свої зобов'язання. Нині на її рахунок 6208 кілограмів надосного молока від кожної корови. Чи не говорить цей факт, що групкомсорг почала здавати свої позиції? Ні в якому разі! Зі своїми соціалістичними зобов'язаннями Марфа справляється успішно, а вони в джорки також високі. Швидше треба говорити про справжнє трудове суперництво, ентузіазм, життєздатність колективу. На фермі створені всі умови для праці. Рідко кому з джорк, що приїждять з інших сіл району запозичити досвід передовиків, не хотілося б залишитися саме на цій фермі. У корівниках сухо, чисто, вся апарату-

ра завжди працює безвідмовно. Найбільшу повагу викликають до себе люди, які тут працюють. Це вони створюють таку обстановку. Хіба, скажімо, в тому, що літньої пори на подвір'ї ферми ви не побачите купи зі-в'ялого корму, не вбачаються господарі? Лише з цього можна зробити висновок, що корми підвозяться вчасно і в достатній кількості (високі надії найперше цьому підтвердження), раціонально використовуються. Один лише факт пе-

реконливо свідчить про роботу зоотехнічної служби, механізаторів, що зайняті на косовиці та підвезенні кормів, тваринників, які згодують ці корми, зрештою, про роботу правління господарства, самого голови колгоспу. Мають, саме час запитати, а чи свідчить це й про хорошу діяльність комсомольської організації господарства? Двозначної відповіді бути не може. У господарстві комсомольська організація велика, згуртована, ініціативна.

А впорядкованість села? Літньої пори клумби не вміщують квітів, вони ростуть під тинами майже на всіх вулицях: ось тут приходять порівняння з назвою села. Справді ніби червоне.

Комсомольці власними силами впорядкували стадіон — не кожен район може таким похвалитися; якщо ви потрапите на подвір'я автотракторного парку, то також відзначите, з якою любов'ю тут зберігається техніка. Все має своє місце. Видно, що хазяйське ставлення до народного добра уже стало рисою характеру людей цього господарства.

У колгоспі гарні і впорядковані будинки тваринників і механізаторів. Скрізь затишок і квіти. Квіти, яких тут дуже багато.

— А чи мають комсомольці час для відпочинку? — цікавимося.

— Мають, — каже заступник секретаря ком-

Весь радянський народ готується до святкування 40-річчя Великої Перемоги. Активізували свою роботу загони червоних слідопитів, які встановлюють імена загиблих героїв, розшукують бійців, командирів, чий рідні під час війни одержали пороту і страшну звістку: «Пропав безвісти». Завдяки роботі маловисвітлених слідопитів районний історико-краєзнавчий музей поповнюється новими експонатами, що розповідають про мужність і героїзм, сміливість і самопожертву бійців Радянської Армії, підпільників, робітників і колгоспників, які ратною працею в тилу наближали день світлої Перемоги. Більшість екскурсантів музею — старшокласники місцевих середніх шкіл № 3 і 4. На прикладі безмірної відваги своїх дідів і батьків школярі вчаться бути істинними патріотами рідної Вітчизни.

На знімку: директор історико-краєзнавчого музею Г. М. ПЕРЕБИЙНИСЬКИЙ серед учнів-відвідувачів.

Фото О. ФЕДОРОВА.

ДО 50-РІЧЧЯ ІСТОРИЧНОЇ ПРОМОВИ
Г. ДИМИТРОВА НА ЛЕЙПЦІГСЬКОМУ ПРОЦЕСІ

Коли захист звинувачує

«ІМ'Я ГЕОРГІЯ ДИМИТРОВА ОТОЧЕНЕ НЕ-
МЕРКНУЧИМ ОРЕОЛОМ НЕ ТІЛЬКИ В СВДО-
МОСТІ БОЛГАРСЬКОГО РОБІТНИЧОГО КЛАСУ,
ЯКИЙ ЙОГО НАРОДИВ, ВИПЛЕКАВ І ВИХОВАВ,
НЕ ТІЛЬКИ В СВДОМОСТІ БОЛГАРСЬКОГО
НАРОДУ, З ЧИЄЮ ІСТОРИЄЮ ВІН ЗВ'ЯЗАНИЙ
НЕРОЗДІЛЬНО І НАЗАВЖДИ. ІМ'Я ГЕОРГІЯ
ДИМИТРОВА — ЦЕ ОДНЕ З ВЕЛИКИХ ІМЕН В
АННАЛАХ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БОРОТБИ СВІТО-
ВОГО ПРОЛЕТАРИАТУ...»

Тодор ЖИВКОВ.

Я належу до того поко-
ління, у формуванні якого
глибокий слід залишив при-
клад Георгія Димитрова, йо-
го історична промова на
Лейпцігському процесі 1933
року. Свійкість цієї людини
перед лицем звинувачувачів
справила незабутнє вражен-
ня на мільйони людей. Важ-
ко переоцінити те значення
для всієї наступної історії,
що мала боротьба Димит-
рова проти авантюризму
фашистів, яка стала першою
перешкодою на їх злочин-
ному шляху. Ось чого ми не
маємо права забувати про
цей подвиг. Ось чому він
має стати надбанням моло-
дого покоління як приклад
мужності і непохитної волі.

... Гітлер при владі. Палає
рейхстаг. Комуністи на лаві
підсудних. Серед них —
болгарський емігрант, один
із керівників компартії Бол-
гарії. Але ось відбувається
неймовірно: із звинувачено-
го він стає звинувачувачем.
Страштлива махінація фа-
шистів провалилась.

Із Лейпцігського процесу
і пов'язаних з ним подій
кожен із нас може і пови-
нен узяти не один урок.

За десятиліття, що мину-
ли відтоді, тисячі борців,
кинутих у тюрми, тих, що по-
стали перед судом тиранів,
згадували Димитрова. Його
приклад учив стійкості,
вміння протистояти воро-
гам, при першій можливості
переходити в наступ. Він пе-

реконував у тому, що на-
віть у тюремному карцері
людина не залишається са-
мотньою, якщо вона відчу-
ває підтримку свого наро-
ду, трудящих інших країн,
якщо вона розуміє, що на-
лежить їм до кінця. Усвідомлення цього додає бор-
цєві за справедливість нові
сили, мобілізує його кра-
щі моральні якості, розум,
внутрішню культуру, вселяє
спокій і впевненість у собі,
дозволяє не втрачати почут-
тя гумору навіть у най-
складніших ситуаціях.

Провокація з підпалом
рейхстагу — це один урок,
з якого людство має зроби-
ти висновки. Міжнародна
реакція ніколи не пропу-
стила випадку, щоб відпові-
дальність за вчинені нею
злочини звалити на невин-
них. Історія переповнена
подібними прикладами.
Найсвіжіший із них — оз-
броєна інтервенція США в
Гренаді, яка здійснювалась
під лицемірним приводом
захисту їхньої безпеки.

Інакше як провокацією
не назвеш і злісну, на грані
істерії антирадянську і анти-
комуністичну пропаганду,
коли комунізм як система
оголошується «сукупністю
зла». Цю найбільшу брехню
необхідно викризувати в ім'я
великої правди з усією рі-
шучістю і пристрасністю, по-
слідовно, крок за кроком,
як це робив свого часу Ди-
митров.

Не пасувати перед небез-
пекою, якою б страшною
вона не була — ось чого
ще нас учить приклад Лейп-
ціга. Зрозуміти це особливо
важливо тепер, коли над
усією планетою нависла
жахлива загроза ядерної
війни. Іноді ще можна почу-
ти: «Що ми можемо зміни-
ти? Адже все вирішують
сильні світу цього». Лейпціг
довів: важливі дії кожного
з нас. Подібного тому, як
струмки зливаються у мо-
гутній потік, так і наші
об'єднанні дії спроможні
стати нездоланною силою.

Серед юристів, котрих
Димитров хотів запросити
собі в захисники, були і
французи, зокрема Марсель
Війяр. Я його добре знав. У
50-ті роки він був адвока-
том у справі, сфабрикованій
проти комуністів. На одно-
му із засідань, звертаючись
до суддів, він схвилювано
виголосив: «Вас звинувачує
захист!» Так він назвав і
свою книгу, що вийшла не-
забаром.

Звинувачував і Димитров.
Мільйони чесних людей
планети, котрих ще за-
хлюстували хвилі дезинфор-
мації і наклепів, мають зна-
ти правду і звернути з нею
свої вчинки і своє життя.

Андре СТИЛЬ,
французький письмен-
ник.

[АПН].

Париж.

Майбутні капітани.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

«А ВОНИ НЕСУТЬ...»

Так називалась надруко-
вана у газеті 6 вересня
критична кореспонденція,
де висвітлювалися резуль-
тати рейду «Комсомольсь-
кого прожектора» Ленін-
ського райкому ЛКСМУ
по підприємствах обласно-
го центру. Молоді дозорці
затримали на прохідних
робітників з украденою
продукцією.

Ось що повідомили ре-
дакції з приводу публіка-
ції керівники підприємств.

Генеральний директор
Кіровоградського виробни-
чого об'єднання хлібопе-
карської промисловості
В. М. Бондаренко: «На
зборах працівників підпри-
ємства обговорено виступ

газети, критично оцінено
стан збереження соціалі-
стичної власності. Фасу-
вальницю хлібозаводу
№ 2 В. П. Ключко позбав-
лено преміальних за сер-
пень. Вживаються заходи,
щоб надалі крадіжок сиро-
вини і продукції на заводі
не траплялось».

Директор Кіровоградсь-
кої кондитерської фабрики
В. О. Юхнович: «Публіка-
ція газети обговорено на
зборах колективу фабрики.
Народним судом Ленінсь-
кого району працівників
підприємства Г. Баран і
С. Ткачову оштрафовано
відповідно на 30 і 60 кар-
бованців».

Директор Кіровоградсь-
кого пивзаводу Т. Я. Со-
ловйова: «Кореспонденцію
обговорено на профспілко-
вих зборах у бригадах, де
суворо засуджено вчинки
злочинців. Наказами по за-
воду від 15 вересня Г. А.
Бойчуку і М. М. Зайкіній
оголошено догани. З ме-
тою посилення контролю
за збереженням соціаліс-
тичної власності здійсню-

ються рейди спецдружин
спільно з народними кон-
ролерами. Поліпшила свою
роботу рада по профілак-
тиці правопорушень. Адмі-
ністрацією заводу упоряд-
ковано відпуск дріжджів
населенню міста».

Директор Кіровоградсь-
кого м'ясокомбінату В. П.
Шишковський: «Факти,
наведені в газеті, мали міс-
це. Про це говорилось на
зборах працівників заводу
у цехах і на розширеному
засіданні з участю голов-
них спеціалістів, начальни-
ків відділів і цехів, майст-
рів, матеріально відпові-
дальних осіб. Затримані з
крадіжками оштрафовані
народним судом, покарані
адміністративно (наказ
№ 256 від 8 вересня) і по-
збавлені преміальних за
місяць. На комбінаті акти-
візовано роботу громад-
ських організацій і добро-
вольних народних дружин
з метою недопустимості
розкрадання соціалістичної
власності».

«...На комбінаті — гаряча пора. Робітники готу-
ються до нового виробничого сезону. Коли ми завіта-
ли сюди, якраз була обідня перерва. Михайло Ми-
цель вийшов із спортивної кімнати в тренувальному
костюмі, а з ним Григорій Малюк, Анатолій Ново-
хатний, Людмила Лебедева. Виявилось, що всі по-
спішали на волейбольний майданчик, де мали відбу-
тись останні ігри спартакіади підприємства...»

Коли скінчилась гра, Михайло повідомив:
— У суботу — всім на водну станцію. Складати-
мемо нормативи ГПО...»

цього секретар комсомоль-
ської організації заводу
Сергій Алімов) вивішено
лаковані дошки з планами
роботи колективу фізкуль-
тури, списки членів інспек-
ції і комісії ГПО, розклад
роботи спортивних секцій
(потім з'ясувалось, що ро-
білася ця зачіпка ще в
1981 році, а інші цифри

хоча б з одним із тих, чие
ім'я названо в цих прото-
колах. І тоді Людмила до-
дала:

— Це так, для перевіря-
ючих. Треба ж щось пока-
зати. А насправді ми лише
раз збирали людей, коли
обібрали ДСТ «Спартак»
на початку травня прово-
дила крос за програмою

ляється, саме такий план
був доведений збори об-
радою «Спартак». Спробуй
його виконати, коли піде, а
інструктор ще недосвідче-
ний. Людмилу Присяжну
навчили тільки, як скласти
справний звіт.

А яку позицію зайняли
рада колективу фізкуль-
тури, завком профспілки.

ФІЗКУЛЬТУРА — ТОБІ І ВСІМ!

«100» — ЦИФРА СУМНІВНА

Чому лідер став аутсайдером?

фізкультурні активісти,
котрі ще кілька років то-
му проявляли максимум
активності заради дальшо-
го піднесення масовості і
майстерності? Ні, вони за-
лишилися.

І ОСЬ УЖЕ грудень
1983-го.

...Знову обідня пора. І
знову ми на підприємстві
(тепер це вже олієекстрак-
ційний завод). У спортив-
ній кімнаті зустріли ново-
го інструктора по спорту
Людмилу Присяжну, кот-
ра прийшла в колектив у
квітні. Дівчину оточили
молоді робітники:

— Ми хотіли кілька хви-
лин пограти. Але на теніс-
ні столі покладали доста-
влене з нашого підсобного
господарства м'ясо...

І Людмила замешкала-
лась — це вже палівкай-
на подія. І не поодинокі.

З ОВНІ все пішло гаразд.
У кабінеті інструктора
по спорту (тут також пра-

«1» замінили на «3»). По-
руч — портрети кращих
спортсменів — легкоатле-
тів, волейболістів, теніс-
тів, стрільців.

— А хто у вас кращий
багатоборець ГПО? — за-
питую інструктора по
спорту.

Людмила замислюється.

А потім відверто:
— На жаль, поки що не
виявлено такого. З комп-
лексом ГПО у нас пробле-
ма. Секції з різних видів
спорту працюють, а ось
багатоборців ще не збра-
ли. Хоча нормативи про-
бували складати.

Пробували... Присяжна
показує кілька протоколів,
у яких значиться, що 10—
11 травня нормативи скла-
дали 25 робітників заводу;
17—18 на кросову дистан-
цію вийшло їх тринадцять.
Олівцем у чорнолихках
проставлено підмітку, що
ще 25 заводчан склали за-
лік з теорії — вимог і
нормативів ГПО.

Я вирішив зустрітися

ГПО. Стартувало тоді
більше десяти наших
спортсменів.

Коментарі, як кажуть,
зайві.

ЗАНЕДБАНО на підпри-
ємстві роботу по про-
паганді фізкультури і
спорту, нормативів і ви-
мог комплексу ГПО. І ось
уже нові перипетії. Коли
Людмила пропонує комусь
із спортсменів виступити
на міських змаганнях, то
чує:

— Якщо ладуть відгул
— піду...

— Якщо буде премія,
спробую пробігти...

Про що ж звітуватиме
за рік колектив фізкульту-
ри (голова ради колективу
П. Г. Прохода)? Виявля-
ється, звіт складений
Л. Присяжною ще... 2
грудня. В ньому значить-
ся, що підготовлено 94 ін-
структорів і тренерів, 69
суддів, з 330 членів ДСТ
в секціях тренується 140
чоловік.

Що це за цифри? Вияв-

бюро комсомольської орга-
нізації? В плані роботи
комсомольських активістів
стосовно фізичного вихо-
вання молоді є лише один
рядок: «У травні—вересні
всім комсомольцям взяти
участь у складанні норма-
тивів ГПО». А після цього,
виходить, можна зробити
перепилюнок. Завком проф-
спілки, як говорить Люд-
мила, допомагає — їм ви-
ділено 1000 карбованців
на придбання інвентаря
(який не використовуєть-
ся). Рада колективу фіз-
культури жодного разу за
рік не розглянула на своє-
му засіданні питання про
спад у спортивно-масовій
роботі.

Сергій Алімов обрав
секретарем комсомольської
організації в жовтні.
Стиль роботи по фізично-
му вихованню він наліть-
ся змінити вже в новому
році. А поки що є одна на-
мітка — в підшкільній
школі арендувати спорт-
зал і зібрати там баскет-

болістів, яких тренувати-
ме слюсар Володимир Со-
пільник.

Розмовляю з головою
завкому профспілки А. Г.
Синициним. Передусім
згадую про сумнівні циф-
ри в звіті за рік.

— Що як показати в
ньому дійсний стан справ?
Що як замість цифри сто
буде цифра 25?
Мовчанка.

Відповідає Людмила:
— Такого звіту в обира-
ді «Спартак» не приймуть.
Це ж виходить, що ми ні-
чого не робили.

Керівники заводу ніко-
ли, звичайно, не наважать-
ся скласти рапорт про ви-
робництво сотень тонн
олії, якої насправді немає.
То чому ж можна ставити
вигадані цифри про підго-
товлених розрядників і
значківців?

ТА ПОКНІ на заводі йде
підготовка до складан-
ня плану роботи колекти-
ву фізкультури на наступ-
ний рік, поки в обираді
«Спартак» думають, яку
цифру «спустити» для по-
вого плану, ми ставимо на
контроль цифру «100»,
проставлену Людмилу
Присяжною 2 грудня. Мо-
же станеться диво, і до
кінця року тут зуміють
підготувати таку кількість
значківців і розрядників?
Хоч інструктор підкресли-
ла:

— Що буде в грудні, за-
пишемо в здобутки вже
1984-го.

То почекаємо до січня...

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого
комунара».
м. Кіровоград.

СПАСИБИ ВАМ, АКТОРИ!

Все було якимось незвичайно на прем'єрі вистави за п'єсою Героя Соціалістичної Праці, лауреата Ленінської премії Михайла Стелмаха «Зачарований вітряк». Схвилювали до глибини душі слова режисера вистави В. З. Савченка про підготовку колективу театру до святкування 40-річчя визволення міста Кіровограда від німецько-фашистських загарбників. Схвилювали, адже звернувся головний режисер Кропивничан до нас, молодих: уважно, дбайливо відноситись до вистави, серцем зрозуміти події, про які піде мова на сцені.

І ось піднімається завеса. З перших хвилин глядач полонить те, що відбувається на сцені. Оразу западають у пам'ять слова, які автор поставив епіграфом до твору: «Це п'єса про людей, на яких недарма падало сонце».

Перегортаються сторінки біографії нашої Вітчизни, перед нами постають її далекі буремні події з її історії. Свідомі усіх переломів і звершень залишається свий від віку зачарований вітряк, від якого ідує у життя і добро, і достаток, і мир.

Творцем добра для людей виступає мельник Іван Романович Сірошанка, образ якого майстерно створив заслужений артист

УРСР І. В. Терент'єв. Він і борець за нові ідеали, за технічний прогрес. Бо Іван Сірошанка, людина з таким простим і красивим прізвищем, — і є сам народ. А народу ніхто не переможе. Ні бандитські недобитки ні петлюрівці, ні фашистські головорізи... Ніхто не здатен народу ні знищити, ні залюбити, ні бодати принизити.

Полум'ям борцем за народні інтереси постає у творі Юрій Іванович Катрич, образ якого майстерно виписав заслужений артист УРСР А. О. Косяченко. Близьким і рідним став нам командир-червонозорець, бо він представник того покоління, що в гарячих боях виборювало свободу і незалежність Вітчизни. Він має, як говорить Євгена, «найвищу нагороду на землі — любов людей».

Євгена... кандидат наук. Вірний помічник бойового командира. Цей образ добре зіграла В. І. Дронова. Полюбились нам Євгена, нам так хотілося допомогти їй знайти оте жадане і заслужене щасття. Смерть цієї мунішої і романтичної жінки героїчна, оптимістична.

Схибив зі шляху Мирон Оскілко. Не здатен він перебороти в собі житання, не здатен на жертву в

ім'я Вітчизни, тому і земля не прощає йому зради, позбавляє його великої любові. Та знайшла в собі сили побачити і зрозуміти в цій розбурханій революційній повені правду життя вчинити Василю, знайти цю правду і стати Людиною з великої літери.

Зачарований вітряк... Стоїть він твердо на землі, хоч і притомились у нього коліси міцні крила. Сьогодні уже шугають над ним навколосемні космічні кораблі, завтра, може, пронесуться міжпланетні... Але не заростає до вітряка стежка — стежка до пам'яті, до невчепного джерела добра, символу щасття і миру.

Ми пам'ятатимемо про тебе, наш зачарований вітряк. Ми йдемо щодня до тебе. Ми, до кого ти світиш з глибокої минувшини, ми — діти космічної ери.

...Спала завеса, але не хотілося сразу схоплюватись, квалитись. Хотілося побути в театрі, помріяти, помислити. Яка багата і героїчна історія у нашого народу, якою дорогою ціною завойовано мир на землі! Такою ж глибокою має бути пам'ять і вдячність наших ровесників.

Спасибі ж вам, актори!

Учні Кіровоградської середньої школи № 5 О. ПАВЛИШІНА, О. ЦІЛУЙНО, О. ТОДОРЕНКО, М. СИДОРОВА, Т. КИРИЛЧУК, І. ЧЕРЕДНІКОВ, А. ФЕДОВА, Л. ГРЕБЕНЮК — всього 50 підписів.

У Новгородківському районі проходив фестиваль самодільної художньої творчості, присвячений 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. У ньому взяли участь аматори майже всіх сільських та районних закладів культури.

На знімках (унизу): співає Леонід БІЛЕЦЬКИЙ (йому акомпонує Микола КУЗЬМЕНКО); танцювальна група районного Будинку піонерів виконує «Кадриль».

Фото С. ФЕНЕНКА.

п'ятниця

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Мультифільми. 8.45 — Концерт. 9.15 — Худ. телефільм «Крижина в теплому морі». 10.20 — Грає лауреат міжнародних конкурсів В. Овчинников (фортепіано). 10.50 — Док. фільм «Промислова переробка і використання модрини». 11.20 — Концерт. 12.00, 14.30 — Новини. 14.50 — Спосіб життя — радянський. Док. телефільми. 15.30 — Справи московського комсомолу. 16.15 — Новини. 16.20 — «В краї моєму рідному». Фільм-концерт. 16.30 — В гостях у казки. «Місто майстрів». 18.20 — «Жодино. Через чотири роки». Про досвід роботи Жодинської швейно-трикотажної фабрики по збільшенню випуску товарів із Знаком якості. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Наш сад. 19.30 — Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Збірна Канади — збірна СРСР. 2 і 3 періоди. 21.00 — «Час». 21.35 — Романи та пісні Г. Свиридова виконують народна артистка СРСР О. Образцова. 22.45 — «Сьогодні у світі». 23.00 — Всесоюзні змагання з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма.

УТ

10.00 — Новини. 10.25 — Виробничі гімнастики. 10.35 — «Вперед, орлята!» 11.10 — Фільм-концерт «Солов'їний романс». 11.40 — «Шкільний екіпаж». 10. кл. Російська література. 12.15 — Новини. 12.25 — Грають юні музиканти. 13.10 — «Спитай себе». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — На допомогу школі. «Майстерність художнього перекладу». 17.05 — «Першокласники». 17.40 — «День за днем». (Кіровоград). 17.55 — Оголошення. (Кіровоград). 18.00 — «Продовольчу програму — в дію». (Кіровоград). 18.30 — «Народні таланти». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — В. Алексєєнко. «Людина». Симфонічні новели за творами Е. Межелайтиса. 20.10 — «Сатиричні об'єкти». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Старі листи». 22.40 — Концерт радянської пісні. 23.10 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Док. телефільм «Міс пацієнт». 8.35, 9.40 — Історія.

4 кл. 9.00, 13.35 — Англійська мова. 9.30 — Науково-популярний фільм «Пароль у Всесвіт». 10.05 — Школярам про хліб. 10.35, 11.40 — Історія. 7 кл. 11.05 — Молодий герой сучасної прози. 12.10 — Ботаніка. 6 кл. 12.30 — Учительство — урок музики. 4 кл. 14.05 — Радянське образотворче мистецтво. 14.40 — Антуан де Сент-Екзюпері. Сторінки життя і творчості. 15.25, 18.00 — Новини. 18.10 — Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Збірна ЧССР — збірна СРСР. 1 період. 19.20 — Концерт артистів балету. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Док. фільми «Поруч з реставратором». «Хто в теремі живе». «Замок в Олесько». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Свій». 23.00 — Новини.

субота

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Концерт. 8.50 — Док. телефільм «Сільські турботи шахтарів». 9.10 — 51-й турнір «Спортлото». 9.20 — Для вас, батьки. 9.50 — Більше хороших товарів. 10.20 —

«У хокей грають справжні мужичини...»

Фото В. ГРИБА.

3 16 по 18
грудня
1983 року

Кіножурнал «Хочу все знати». 10.30 — Сатира в боротьбі за мир. 10.50 — «Народна творчість». Телегляд. 11.35 — До 60-річчя ЕПРОУ. «Служба особливого призначення». 12.20 — Грає В. Ковтун (акордеон). 12.35 — Док. телефільм «Кам'янець-Подільський». 12.55 — Світ рослин. 13.40 — Док. телефільм «Цирк нашого дитинства». 14.30 — Новини. 14.45 — Виступ Державного ансамблю російського народного ансамблю «Росія». 15.25 — Фільм — дітям. «Життя і пригоди чотирьох друзів». 16.14 серії. 16.25 — Новини. 16.30 — Бєсїда політичного оглядача Ю. Летунова. 17.00 — Мультифільм

«Аліса у Задзеркаллі». 17.40 — Очевидне — неймовірне. 18.40 — В. А. Моцарт. Дивертисмент для струнного оркестру. 18.55 — Бєсїда голови Радянського комітету захисту миру Ю. О. Жукова. 19.25 — Худ. фільм «Летять журавлі». 21.00 — «Час». 21.35 — Всесоюзні змагання з фігурного катання. Жінки. 22.20 — Виступ артистів чехословацької естради в Концертній студії Останкіно. 23.25 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.25 — Ранковий концерт. 10.50 — «Доброго вам здоров'я».

11.30 — Телефільм «Вогненне намісто». 12.00 — «Призначення побачення». Естрадно-розважальна передача. 12.30 — «Інтерлюб». 13.30 — «Майстри мистецтв». 14.30 — «Імпульс». Азбука для роботи. 15.00 — П. І. Чайковський. «Іоланта». Вистава. 16.40 — «Про час і про себе». 17.25 — «Снарби музеїв України». 17.40 — Художній фільм із субтитрами «Це солодке слово — свобода». 1 серія. 19.00 — «Актуальна камера». 19.40 — Тележурнал «Сонячні кларнети». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження тележурналу «Сонячні кларнети». 22.45 — Світ поезії. В Союзу. 23.05 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 8.30 — Док. фільм «Зустріч на 65-й паралелі». 8.50 — Розповіді про художників. Л. Богомолец. 9.20 — «Ранкова пошта». 9.50 — Програма Волгоградської студії телебачення. 10.50 — Клуб мандрівників. 11.50 — Лауреати Державних премій СРСР 1983 року в галузі літератури, мистецтва і архітектури. 13.05 — Всесоюзні змагання з сучасного п'ятиборства. 13.35 — «Ти пам'ятаєш, товаришу...». Зустріч ветеранів Великої Вітчизняної війни — бойових льотчиків. 14.35 — Мультифільм. 15.00 — Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Збірна Швеції — збірна Канади. У перерві — 15.35 — «Здоров'я». 18.00 — Док. телефільм «Нижньгородський Кремль». 18.15 — Музичний кіоск. 18.45 — Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Збірна СРСР — збірна Фінляндії. 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Місце дії». 1 і 2 серії.

варення». 17.15 — Всесоюзні змагання з фігурного катання. Спортивні танці. Довільний танець. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Ф. Ліст. Фантазія на угорські теми для фортепіано з оркестром. 19.00 — Клуб мандрівників. 19.55 — Вас запрошує Клавдія Шулженко. 21.00 — «Час». 21.35 — Світ і молоді. 22.10 — Спортивна передача. 22.55 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.25 — Концерт майстрів народної творчості. 11.20 — «Олів'єць-маловець». 11.50 — Концерт російської пісні. 12.20 — «Літературна карта України». 12.55 — Кінопрограма «Дивовижний світ природи». 13.35 — «Сонячне коло». 14.15 — «Село і люди». 14.45 — «Слава солдатська». 15.45 — Компанія туриста. 16.45 — Співає народний артист Радянського Союзу Юрій Мазурок. 17.15 — Художній фільм із субтитрами «Це солодке слово — свобода». 2 серія. 18.15 — Камерний концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — У майстерні художника. 20.20 — Музичний фільм «Сибірський сувенир». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Сеанси кіно братніх республік. (Вікторія). 23.25 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Виступ дитячого фольклорного ансамблю із Брно (ЧССР). 8.45 — Док. телефільм «Машиніст». 8.55 — Всесоюзний конкурс на крашу передачу про ПТУ. «Зміна». 9.30 — Г. Трєспольський. «Вільні Вім Чорне вухо». 10.00 — Науково-популярний фільм «Людина і Південь». 10.20 — Таллінські музичні картини. 11.05 — В гостях у казки. «Місто майстрів». 13.00 — І. Роговєв. Моноопера «Книга екара». 13.25 — У світі тварин. 14.25 — Що? Де? Коли? Телевікторіана. 15.55 — Прем'єри наших друзів (НДР). 16.25 — Стадіон для всіх. 16.55 — Худ. телефільм «Вогненні дороги». 6 серія. 18.00 — Концерт Закарпатського народного хору. 18.45 — Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Збірна Фінляндії — збірна ЧССР. У перерві — 20.25 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.35 — Прем'єра худ. телефільму «В садибі... і навколо неї» (ЧССР).

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня Імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.